YIL: 5 SAYI: 66 TEMMUZ 2026 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

ALACALI İBADETHANELER

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 5 SAYI: 66
TEMMUZ 2026
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)
MUSTAFA DURĞUN (ELAZIĞ)
SELİM ŞENGÜL (ELAZIĞ)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

Hem bürokrat kimliği hem de müzisyen kişiliğiyle tanınan **Sıtkı Canaydın**, ÇAYDAÇIRA'ya konuk oldu. Elazığ/Harput musikisinin mihenk taşlarından, dünyaca ünlü klarnet üstadı merhum **Mevlüt Canaydın**'ın oğludur.

Elazığ'ın bir dönem renkli kesme taşların meşhur olduğunu biliyor muydunuz?

Harput'ta bulunan **Alacalı Camii** ve Palu İlçesinde bulunan **Alacalı Mescit**'te kullanılan renkli kesme taşlar, yöredeki taş ocaklarından temin edilmiş. Artuklu ve Osmanlı döneminde kullanılan bu taşlar günümüzde kullanılmamaktadır. İki değişik renkteki kesme taşlar sebebiyle bu ibadethaneler **"Alacalı"** adını almış olmalıdır.

İlimiz ev sahipliğinde; 14 ilin temsilcilerinin katılımıyla **"Somut Olmayan Kültürel Miras Türkiye Ulusal Envanteri"** çalışmaları kapsamında gerçekleştirilen toplantıda; somut olmayan kültürel mirasın tespiti, kayıt altına alınması, korunması ve gelecek kuşaklara aktarılmasına yönelik yürütülen çalışmalar ele alınırken, bölgesel iş birliğinin güçlendirilmesine yönelik görüş alışverişinde bulunuldu

Mehdi Metin'i tanır mısınız? 2000 öncesi olanlar eminim tanıyordur. Gazi Caddesi'nde muhakkak rastlamışsınızdır. Zaman zaman sohbetine katıldığım **Mehdi** olarak tanınan **Metin Öztürk** Ağabeyimizi bu sayımızda, iki bölüm halinde tanıtacağız.

Elazığ'ın kaç çeşit yemeği var?

Bazı yerel medya ve sosyal platformlarda Elazığ'da **350** yemek çeşidi olduğu yönünde haberler yayınlandı.

Elazığ Gastronomi Kültür ve Turizm Derneği Başkanı Harun Seyran, bu haberlere sert tepki göstererek, Elazığ Mutfağında **1300** çeşit yemeğin bulunduğunu iddia etti.

Elazığ Kamuoyu bu konuda Elazığ'da yetkililerin bir araştırma yapmasını ve yemek çeşidi rakamının kesinlik kazanmasını bekliyor.

Elazığ'da yaşanan kültürel ve sanatsal olayları yine **Çaydaçıra Dergisi**'nde dolu dolu takip edeceksiniz.

Sağlıcakla kalınız.

CENGİZ AYTMATOV'A

Bişkek, Elâzığ iki gökçe çadır
Bu gökçe çadırda, kutlu bahadır
Yurdun adı, Talas'tır, Issık Göldür
Elâzığ Şehri, bir ulu sahadır...

Sözün özünde, Elâzığ, Şehr-i yâr
Cengiz Aytmatov'a bahtlı bir yâr
Türküler yakılır, 'Aytmatov' adına
Gezer gönlüm, ufkunda diyar diyar

Yüreğinle, "gün olur asra bedel"
Bedel ödersin, sevdadan atadan...
Talas, benim yüreğimde ideal;
Hürriyeti çağlayarak yâd eden,
Cengiz Aytmatov, bir yiğit dehadır

Yıldırım Sesli Manasçı'yı gördüm!
Gönlümü, onun sevdasıyla ördüm
"Beyaz Gemi, Al Yazmalım, Cemile
Elveda Gülsarı, Cengiz Han'a Küsen Bulut"
Eserlerinde, tarihe iz sürdüm...

Seksen yıla sığdıran onurlu ömür
Hayatın nice esrarını görür
"Kızıl Elma" hikâyesi özünde,
"Dişi Kurdun Rüyaları"yla yürür

Sevda dolu yüreğinde CEMİLE;
'dünyanın en güzel aşk hikâyesi'
'Vatan aşkı' onun, kutlu payesi
"Türk Dünyasına Hizmet Ödülü..."
Bozkır Anadolu'nun nişanesi...

Ata-Beyit'te yanına uğradım
Baba (Törökul), Oğul (Cengiz) bir arada yatıyor
Millet sevgisi orada atıyor
Dert yüklü bir uzun ömre ağladım

Bedrettin KELEŞTİMUR

Babası Mevlüt Canaydın ve Dedesi Şükrü Canaydın'ın mirasını devralan Sıtkı Canaydın:

"Bu bir bayrak yarışı"

Babasının klarnet çalmasını ve müzikle uğraşmasını hiç istemediği Sıtkı Canaydın, Merhum Kör Hafız (Mehmet Aslankaya)'dan cümbüş çalmayı öğrenmiş.

YÜCEL ÇAKMAK

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Hem bürokrat kimliği hem de müzisyen kişiliğiyle tanınan Sıtkı Canaydın, Elazığ/Harput musikisinin mihenk taşlarından, dünyaca ünlü klarnet üstadı merhum Mevlüt Canaydın'ın oğludur.

Sıtkı Canaydın da köklü Elazığ/Harput kültürünün ve kürsübaşı geleneğinin yaşayan önemli temsilcilerinden biridir. Babası Mevlüt Canaydın ve Dedesi Şükrü Canaydın'ın mirasını yaşatmak adına Elazığ'da düzenlenen anma programlarına ve kültürel projelere aktif destek vermektedir.

Sıtkı Canaydın, "Sanatçı ruhlu insanlarla birlikte görev yapmak ve onların desteğiyle başarıyı yakalamak çok güzel. Benim yaşamım A'dan Z'ye sanat dolu" dedi. Canaydın, Türk Halk Müziği derlemelerine imza atan babası Mevlüt Canaydın ve dedesi Şükrü Canaydın'dan devraldığı müzik tutkusunu gelecek nesillere devretme çabası içinde. Sıtkı Canaydın, "Bu bir bayrak yarışı. Türk Halk Müziği gelecek yüzyıllarda da yaşayacak. Buna inanıyorum" diye konuştu.

ÇAKMAK: Öncelikle Sıtkı Canaydın kimdir?

CANAYDIN: 18 Mart 1951 Elazığ Zaza Mahallesi'nde (Sanayi) doğdu. 18 Mart, Rahmetli babam ve aramızdan genç yaşta ayrılan bacımın da doğum günü. Mehmet Zeki İlkokulu, Atatürk ortaokulu ve Elazığ Lisesi mezunuyum. İstanbul'a Nişantaşı Eczacılık Fakültesine giriş yaptım. İki yıl devam eden eğitimim öğrenci olaylarında üç ay ceza evinde kaldım. Sağmalcılar olaylarından etkilenen babamın teşvikiyle memuriyete giriş yaptım.

ÇAKMAK: Çocukluğunuzdan beri müzikle iç içesiniz. Siz nasıl başladınız. Klarnet çalarak mı başladınız?

CANAYDIN: Babam klarnet çalmamı ve müzikle uğraşmamı hiç istemedi. Ben rahmetli Kör Hafız (Mehmet Aslankaya)'dan cümbüş öğrendim. Acemi birliği Antalya'da sesim sayesinde ordu evinde solistlik yaptım.

ÇAKMAK: İstanbul Radyosu'nun açtığı Türk Halk Müziği sınavını birincilikle kazanarak TRT radyo sanatçısı olmuşsunuz. Hangi dönem oldu bu sınav bahseder misiniz?

CANAYDIN: 1982 yılında İstanbul Radyosu ön dinleme sınavını birincilikle kazanıp TRT'de solo veya koro program yapma hakkı kazandım. İlk kasetim 1981 Türküola firmasından 'Düğün' isimli LP ve kaset, 1993 Şahin Özer firması 'Yar diline' adlı CD kaset yılın türküsü

ödülünü aldı. Ama ben devlet memuru olduğum için yeterince ilgilenemedim. Tayinler terfilerle uğraştım. Üçüncü kaset CD 2000 yılında Sindoma adlı firma Cengiz Kurdoğlu'nun 'Nasıl Yani' isimli çalışmayla yaptık.

ÇAKMAK: Biraz da Elazığ'dan söz edelim. Hangi Elazığ türküsünü dinlersiniz. Hangi yemeği seversiniz?

CANAYDIN: Elazığ türkülerinin hepsini çok seviyorum 'Sinemde bir tutuşmuş' rahmetli babam bunu söyletirdi. Elazığ yemeklerini eşimde Elazığlı olduğu için çok güzel yapar. Harput köftesi ve Gıllorik küfteyi severim.

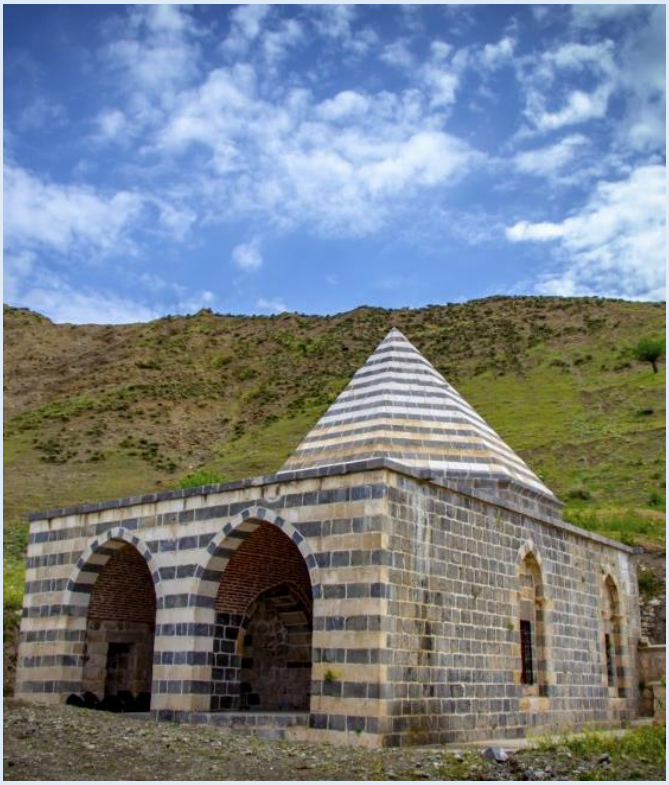
ÇAKMAK: Güzel sohbet için teşekkürler.

CANAYDIN: Bende teşekkür ederim. Tüm hemşerilerime sevgi ve saygılarımı sunarım.

Alacalı İbadethaneler

Harput Alacalı Camii ve Palu Alacalı Mescit, isimlerini yapımında kullanılan renkli kesme taşlardan alıyorlar.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Harput'ta bulunan Alacalı Camii ve Palu İlçesinde bulunan Alacalı Mescit, iki değişik renkte kesme taş detaylar sebebiyle "Alacalı" adını almış olmalıdır.

Her iki ibadethanede kullanılan renkli kesme taşlar, yöredeki taş ocaklarından temin edilmiştir. Artuklu ve Osmanlı döneminde kullanılan bu taşlar günümüzde kullanılmamaktadır.

Harput Alacalı Cami

Bir avlusu ve çevresinde medrese odaları bulunduğu bilinen yapının, 600 (1203-1204) yıllarında Artukoğulları'nın Harput kolundan Nûreddin Ebü'l-Fâzıl Artuk Şah'ın babası Hızır

Bey zamanında yapıldığı kabul edilmektedir. Ancak bu dönemden kalan bölümler, kademeli üç açıklığın bulunduğu kuzey duvarı, caminin batı köşesinde iki renkli kesme taşlardan örülmüş minare, minarenin yanında bulunan üç dilimli niş biçiminde ve kemeri yine iki renkli taşlardan yapılmış kapı ile bazı detaydan ibarettir. Caminin harim kısmı, özellikle Artuklu mimarisinde çok sevilen eşit aralıklı iki sivri kemerle üçe bölünmüş, enine dikdörtgen Arap Camii planındadır. Eski bölümleri iki renkli kesme taş ve moloz

taşlardan yapılmış olup kalem işi ahşap tavanla ağaç hatıllı moloz taş duvar örgüleri Osmanlı dönemi yenilemelerine aittir. Yapı Artuklu mimarisinde sık kullanılan iki değişik renkte kesme taş detaylar sebebiyle Alacalı Cami adını almış olmalıdır.

Palu Alacalı Mescit

Elazığ'ın Palu ilçesinde bulunan, Osmanlı döneminden kalma tarihi bir yapıdır. 16. yüzyılda inşa edildiği tahmin edilen bu mescit, bölgenin tarihini ve kültürel mirasını yansıtan önemli bir simgedir. Adını, iç ve dış mekânları süsleyen renkli ve desenli alacalı bezemelerden alır. Bu bezemeler, dönemin sanatsal ve estetik anlayışını gösterir ve mescidi diğer dini yapılar arasında özel kılar.

Cimşit Paşa Külliyesinin 400 m. kadar yukarısındadır. Selçuklu mimari özelliği taşıyan bu mescit siyah-beyaz kesme taşlarla yapıldığı için "Alacalı" ismini almıştır. Kare planlı bir harim doğrultusunda son cemaat yerinden oluşan caminin üstü sivri külahlıdır. Duvarları iki renkli taşlarla düzgün sıralı olarak örülmüştür. İçte sıralı moloz taş örgülü duvarlar üzerine tuğla kubbe oluşturulmuştur.

Üzerinde kitabesi bulunmamaktadır. Mescidin kuzey ve doğusu toprak altında kalmıştır. Duvarları iki renkli taşlarla düzgün sıralı olarak örülmüştür. İçte sıralı moloz taş örgülü duvarlar üzerine tuğla kubbe oluşturulmuştur.

Elazığ Palu'da yer alan tarihi Alacalı Mescit için en son kapsamlı onarım çalışmaları Ağustos 2025'te tamamlanarak mescit yeniden ibadete ve ziyarete açılmıştır. Bu kapsamlı restorasyonda minare güçlendirmesi, drenaj sistemi ve zemin düzenlemeleri gerçekleştirilmiştir.

Taşlar yöreye özgü

Harput mimarisindeki ibadethanelerde kullanılan alacalı kesme taşlar, Harput ve Elazığ yöresinin yerel taş ocaklarından elde edilmiştir.

Bölgenin jeolojik yapısı gereği, Harput ve çevresindeki dağlık alanlar zengin kalker (kireç taşı) ve volkanik kayaç rezervlerine sahiptir. Alacalı yapılarda görülen beyaz/bej tonları yerel kalker taşlarından, koyu füme, siyah ve kahverengi tonları ise bölgedeki volkanik kökenli bazalt veya andezit türevi koyu renkli taş ocaklarından karşılanmıştır.

Orta Çağ ve Osmanlı dönemindeki inşa faaliyetlerinde, lojistik imkansızlıklar nedeniyle taşlar uzak bölgelerden taşınmaz, doğrudan yapının inşa edildiği Harput kütlesi ve Sugözü gibi yakın çevre mahallelerdeki taş kesim alanlarından çıkarılırdı.

Taşlar yerel olsa da iki farklı renkteki taşı ardışık dizerek (ablaq tekniği) estetik bir alacalı görünüm kazandırma geleneği, bölgeye Artuklu mimarisi ve Güneydoğu Anadolu (Diyarbakır-Mardin) taş işçiliği ekolüyle taşınmıştır.

Olayın camide geçmesi, beni çocukluk yıll. İlerleyen yıllarda,

BİR ZAMANLAR ELAZIĞ BAHÇELERİ

Bilindiği üzere zaman bitmeyen bir yenilenme, bitmeyen bir değişim içinde hızla akıp gidiyor. Özellikle son çeyrek yüzyılda Türkiye genelinde olduğu gibi Elazığ'da da imar, yapılaşma ve rant tutkusunun kenti esir aldığına tanıklık edilmektedir. Yani akıp giden yıllar ve değişimin etkisinde, sadece sosyal, kültürel ve ahlaki değerler değil mekânlar da yok oluyor. Geçmişin izleri acımasızca siliniyor. Öyle ki yıllar sonra Elazığ'ı ziyarete gidenler, doğup büyüdükleri evlerini, çocukluk anılarının geçtiği okullarını, bahçelerini, bağlarını, hatta yakınlarının yattığı mezarlığı dahi yerinde bulamıyorlar. Elazığ'dan büyük bir hüzünle ayrılıyorlar.

Oysa geçmiş unutulmak için yaşanmıyor. Kimliğimizin en önemli ve vazgeçilmez unsuru olan geçmişimiz, iyisi, kötüsü, sevinci ve hüznü ile hafızamızda bizimle birlikte yaşıyor.

SEVİM ANAGÖR KOYUNOĞLU

1940'lı ve 1950'li yıllar, henüz Elazığ'ın tarihinden gelen köklü ahlaki, sosyal, kültürel, doğal ve mekânsal değerlerin bozulmadığı ve değişime uğramadığı yıllardı. Bizler o değerleri yaşamış ve benimsemiş nesilleriz. Dolayısıyla bu yazımda kaleme aldıklarımın, bir ihtişam değilse de bir zamanlar düzgün yaşamların hüküm sürdüğü mütevazı Elazığ'ın değerlerini temsil eden kayda değer güzellikler olduğuna inanıyorum.

Eski Elazığ'da, kent merkezinin çevresi yani Ulu ova sıralı bağlar, yemyeşil bahçeler ve yeşil denizleri andıran ekin tarlalarıyla kaplıydı. Ne Sürsürü bağları ne Yığıki bahçeleri (Aksaray Mahallesi) ne de Kesirik ve Hüseynik bahçeleri henüz yapılaşmaya feda edilmemiş, özgün yapılarına dokunulmamıştı. Bu bağlamda sizlere Elazığ'ın çok küçük bir kesitinden söz etmek istiyorum. Meyveler diyarı sıralı Kesirik bahçelerinin eski güzelliklerini hatırlayan kaç kişi hayattadır bilmiyorum! O yıllarda ne Şorşor Çayı kurumuştu ne de Şorşor Çayı boyunca uzayıp giden Sürsürü bağları, Yığıki ve Kesirik bahçeleri bozulmuştu. Yaşamının bir iki yılını dahi o cennet bahçelerde geçirmiş hiç kimse o bağ ve bahçelerde yetişen üzümlerin ve meyvelerin lezzetini asla unutamaz. O bahçelerden biri de bizimdi. Çocukluğumun üç yılı, yaz aylarında taşındığımız o bahçede geçti. Bahçemizin bir tarafından Şorşor Çayı, bir tarafından da Değirmen suyu geçerdi. O yıllarda Şorşor Çayı henüz kirlilikle tanışmamıştı. Kış aylarında coşar, taşar, yaz aylarında durgunlaşır, pırıl pırıl sular akardı. Sularda yüzen küçük balıkları yakalamaya çalışmak, çocuklar için çok eğlendirici olurdu. Yıllar yılı akan o sular nerelere uzanırdı, nehirlere karışıp denizlere ulaşır mıydı bilmiyorum! Bahçenin diğer sınırından geçen Değirmen suyunu ise aynı güzergâhta ki değirmenler ile köyler kullanırdı. Değirmen suyu gün boyu, korucular tarafından gözetim altında tutulurdu. Korucuların biri gider, diğeri gelirdi. Bahçe sahipleri değirmen suyundan yararlanmaya kalkışamazdı.

Bir zamanların Kesirik bahçeleri beyaz dut ve kara dut, paşa armudu, elma, kayısı, vişne, kızılcık, kiraz, incaz, şeftali, mürdüm eriği ve diğer erik çeşitleri ile birer meyve cennetiydi. Bizim bahçede, Şorşor Çayı kıyısında, dev kavak ağaçlarının yükseldiği bir kavaklık, yanında ise yıllanmış dut ağaçları yani dutluk vardı. Yeşil bir halıyı andıran bahçenin bir tarafı paşa armudu ağaçları diğer tarafı ise çeşitli erik ağaçlarıyla kaplıydı. Bahçenin orta kısmı sebze yetiştirmeye ayrılmıştı, çevresi kısacık boylu karadut ağaççıkları ve birkaç şeftali ağacı ile süslenmişti. İki katlı yazlık evin önünü, tevruzu güllerin ve renk renk çiçeklerin açtığı bir çiçeklik süslerdi. Kalan kısımlar ise bir düzen içinde yetiştirilmiş, pek çok kayısı, vişne, kızılcık ve elma ağaçları ile kaplıydı. Evin hemen yanı başında meyvelerinin büyüklüğü ve şekli şeftali, lezzeti ise kayısı, erik karması olan bir incaz ağacı vardı. İncaz meyvesine yaşamım boyunca başka hiçbir yerde rastlamadım.

Kuş seslerinin eksik olmadığı o koca bahçede ağaçlara kurulan salıncaklarda sallanmak, ağaç dallarını mekân tutan puhu kuşlarının sert bakışlarıyla karşılaşmak, ağaçlara tırmanmak, meyveleri dalından koparmak, dut silkelenirken hasavanın köşelerini tutmak, dökülen dutları toplamak biz çocuklar için büyük bir zevkti.

Son bahar gelince ağaçlar yapraklarını döker, yemyeşil bahçe sarılar giyerdi. Bahar gelince gazellerle kaplı bahçe temizlenir, dev bahçe tekrar yeşillere bürünürdü. Genellikle kavaklığın temizlenmesi ağırdan alınır, biz çocuklara bırakılırdı. Kavaklıktaki gazelleri kaldırdıkça onlarca, öbek öbek mis kokulu mor menekşe gün yüzüne çıkardı. Ne morun bu kadar çekici ne de morla yeşilin bu kadar uyumlu ve etkileyici renkler olduğu düşünülemezdi! Ulu kavakların eteklerinde yeşillikler içine saçılmış nefis kokusu ile insanı mest eden, duygulara dokunan bir güzellikti. Onlar benim yaşam boyu en çok sevdiğim çiçeklerim oldular. Menekşelerden toplayıp eve getirdiklerimizle anacığım bize mis kokulu menekşe çayı yapardı. Başka hiçbir yerde ve de gittiğim hiçbir ülkede bu kadar canlı, etkileyici, özellikle de kokulu menekşeye hiç rastlamadım.

Şimdilerde değerlendirdiğimde, bu bahçeleri bizlerden çok çok uzun yıllar önce yetiştirenlerin, bu toprakların yapısını ve ağaç dünyasını çok iyi bildiklerini düşünüyorum. Yani bahçedeki ağaç düzeninin, ağaçların diline hakim birileri tarafından akılla, planlanarak yapıldığına şüphe duymuyorum.

Yılın üç ayını geçirdiğimiz o bahçenin, o iklimin, o bitki, ağaç, meyve ve çiçeklerin masalsı dünyasının çocukluğuma çok şey kattığına inanıyorum. Yüce Allah kaç çocuğa böyle bir çocukluk ihsan etmiştir, bilmiyorum!

Benim Elazığ'ım benim yıllarım! Hayali cihan değer!

REKLAMLARINIZ İÇİN BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

“Somut Olmayan Kültürel Miras Türkiye Ulusal Envanteri” Toplantısı Elazığ’da yapıldı.

Kültürel Envanter hazırlanacak...

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından, kültürel mirasın korunması, yaşatılması ve gelecek nesillere aktarılması amacıyla yürütülen “Somut Olmayan Kültürel Miras Türkiye Ulusal Envanteri” çalışmaları kapsamında düzenlenen Doğu Anadolu Bölgesel Bilgilendirme Toplantısı, Elazığ’da gerçekleştirildi.

Doğu Anadolu Bölgesi’nin somut olmayan kültürel miras değerlerinin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılmasına yönelik çalışmalar, Elazığ’da düzenlenen bölgesel bilgilendirme toplantısında masaya yatırıldı.

Elazığ Valiliği ve Elazığ Belediyesi ev sahipliğinde, Elazığ İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü koordinasyonunda düzenlenen toplantıya, Doğu Anadolu Bölgesi’ndeki illerin Somut Olmayan Kültürel Miras İl Tespit Komisyonu üyeleri katıldı.

Toplantının açılışında konuşan Elazığ İl Kültür ve Turizm Müdürü Kadir Atıcı, somut olmayan kültürel mirasın toplumsal yaşamı şekillendiren en önemli unsurlardan biri olduğunu belirterek, bu

değerlerin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılmasının büyük önem taşıdığını vurguladı. Fırat Kalkınma Ajansı Genel Sekreteri Mehmet Şirin Budancamanak ise somut olmayan kültürel mirasın korunmasına yönelik yürütülen çalışmaları kıymetli bulduklarını ifade ederek, bölgenin kültürel zenginliklerinin yaşatılmasına yönelik her türlü girişimi desteklediklerini söyledi.

Toplantıda değerlendirmelerde bulunan Yaşayan Miras ve Kültürel Etkinlikler Genel Müdür Yardımcısı Dr. Serkan Emir Erkmen, Türkiye'nin somut olmayan kültürel miras alanındaki çalışmalarıyla dünyada öncü ülkeler arasında yer aldığını belirtti.

Elazığ Vali Yardımcısı Muhammed Sait Baytok da Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan her ilin önemli kültürel miras unsurlarına sahip olduğunu ifade ederek, bu değerlerin korunması ve gelecek nesillere aktarılması için ortak bir sorumluluk taşıdıklarını dile getirdi.

İlimizin ev sahipliğinde; Ağrı, Ardahan, Bingöl, Bitlis, Erzincan, Erzurum, Hakkâri, Iğdır, Kars, Malatya, Muş, Tunceli ve Van olmak üzere bölgedeki 14 ilin temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda; somut olmayan kültürel mirasın tespiti, kayıt altına alınması, korunması ve gelecek kuşaklara aktarılmasına yönelik yürütülen çalışmalar ele alınırken, bölgesel iş birliğinin güçlendirilmesine yönelik görüş alışverişinde bulunuldu.

"Somut Olmayan Kültürel Miras Türkiye Ulusal Envanteri" çalışmaları kapsamında düzenlenen Doğu Anadolu Bölgesel Bilgilendirme Toplantısı kapsamında Elazığ'a gelen misafirlere ilimizin tarihi ve turistik yerleri olan Harput Kalesi, Harput Ulu Cami, Basın Müzesi, Arap Baba Türbesi, Hoca Hasan Hamam Müzesi, Mansur Baba Türbesi, Keban Barajı Müdürlüğümüz personelleri tarafından gezdirildi.

SU-TUZ VE EKMEK

Atasözleri ve halk arasında bu sözler sıkça kullanılır:
‘Tuz ekmek hakkı bilmek’: Yapılan iyiliği unutmamak, vefalı olmak.
‘Ekmek yediği kapıya ihanet etmemek’; Kendisine iyilik yapılan kimseye, kötülük etmemek.
Kutadgu Bilig gibi klasik eserlerde de vefa-sadakat ve iyiliğe karşı iyilikle mukabele etmek övülen erdemler arasında sayılmıştır. Ayrıca İslam ahlakında da kendisine iyilik yapanlara karşı teşekkür etmek ve vefalı olmak önemli bir fazilet olarak kabul edilir.
Özetle, tuz ekmek hakkı paylaşılmış bir sofranın doğurduğu manevi sorumluluk vefa ve sadakat borcunu ifade eden köklü bir kültürel ifadedir.

GÜRKAN ÖZENSOY

TUZ-EKMEK HAKKI HUSUSUNDA ÇOK FARKLI ŞEYLER DAHA SÖYLENEBİLİR

‘Tuz ve ekmek hakkı’ TÜRK Kültüründe ve özellikle Anadolu’da çok önemli bir yere sahip olan manevi bir kavramdır. Bir kimsenin sofrasına oturmak, onun ekmeğini ve tuzunu paylaşmak, o kişiye karşı vefa sadakat ve saygı göstermeyi gerektirir.
Bu anlayışa göre;
Aynı sofrayı paylaşan insanlar arasında bir gönül bağı oluşur
Kişi ekmeğini yediği insana ihanet etmemeli, onun iyiliğini düşünmelidir
Tuz ekmek hakkı, dostluk, misafirperverlik ve ahde vefanın sembolü kabul edilir.
Mesela suyu ele aldığımızda insan vücudunun üçte ikisi yani %60-70’nin su olmasının sebebi nedir?
Suyun yaşam için vazgeçilmez olması, bu oran yaşa, cinsiyete ve yağ oranına göre değişebilir. Başlıca nedenleri ise şunlardır.

‘Hücrelerin temel bileşeni sudur.’
Vücudumuzdaki Hücrelerin büyük bölümü su içerir. Hücre içerisindeki biyokimyasal olaylar sulu ortamlarda gerçekleşir

‘Besin ve oksijen taşınmasını sağlar’
Kanın büyük bölümü sudur ve oksijen, vitaminler, mineraller ile hormonların taşınmasına yardımcı olur.
Vücut sıcaklığını düzenler. Terleme yoluyla vücut ısısı dengelenir,
‘Atık maddelerin uzaklaştırılmasını sağlar.’
Böbrekler idrar yolu ile zararlı maddeleri su sayesinde dışarı atar.
‘Eklem ve organları korur.’
Eklem sıvısı, beyin-omurilik sıvısı vs. vücut sıvıları da büyük ölçüde sıvıdan oluşur.
‘Kimyasal reaksiyonların gerçekleştirilmesini sağlar.’
Sindirimden enerji üretimine kadar pek çok metabolik süreç suya ihtiyaç duyar.

Bu saydıklarımızdan da görüldüğü gibi su da insan vücudunun büyük kısmını oluşturur. SON SÖZ; Suyun tuzun ve ekmeğini bölüşen insanlardan ihanet, fitne, fesat ve hiçbir şekilde kötülük beklenmez ve kesinlikle yapmamalıdır.

TÜRK MİLLİ TAKIMININ 3 MAÇ KRİTİĞİ

Türk milli takımımızın ülkeler arasındaki saat farklarından dolayı sabah 07:00//sabah 06:00// ve sabah 05:00'te yaptığı maçlar da bizi coşkudan uzak bıraksa da büyük bir çoğunluk ilk

maçta izledi, yenilgi olunca ikinci maç ta seyir oranı düşse de yine büyük çoğunluk izledi onda da beklediğimiz sonuç alınamayınca ilk 32'ye girme şansımızı kaybettik ve son maça çıktığımızda ise prestij maçı dedik ve 3-2 maçı kazandık Yorumcularımız genellikle TFF ve Teknik heyeti yeterli karşı takımları okumadıkları noktasında yapıcı eleştirilerde bulundular; ancak 3 maçta 3 puan alıp sonuncu olan takımında bu kadar ah vah etseler de son maç için tebrik ediyorum ve diyorum ki ilk iki maçtaki katı defans oynayan takımların ani kontrataklar ile gol atmalarına karşılık hazırlık maçlarına nu oyunu sergileyen takımlara karşı oynasaydı; ayrıca psikolojik destek verilse idi daha iyi olur muydu? Her şeye rağmen Türk milli takımımızı can-ı gönülden kutluyorum ve hatalar çözülür; yeter ki ders çıkaralım diyorum.

ELAZIĞSPOR KONGRESİ

Öncelikle Elazığspor kongresine kadar ki süreçte Elazığ belediye başkanını kutluyorum, yönetim kurulu başkanı ile yönetim kurulu üyelerini ve teknik heyetleri tebrik ediyorum. Yeni seçilen yönetim kurulu başkanı-yönetim kurulu ile teknik heyeti ise şimdiden hedef 1.lig sloganı ile çıkışlarından dolayı kutluyorum, seyirci potansiyeline de ulaşabilirler ise doğrudan 1.lige çıkarız inşallah Sürçü lisan ettiysek affola; kalın sağlıcakla…

Ekrem İspir Konağı, Kültürevi olacak

ÇAYDAÇIRA/AĞIN

Ağın'da bulunan tarihi 165 yıllık Ekrem İspir Konağı'nın, Kültürevi olması yönünde girişimler başladı. 1861 yılında Ağın'da Hacı Mehmet Efendi'ye ait olan Ekrem İspir Konağı'nın Kültürevi olması için istişare toplantılarının ilki Ağın'da yapıldı. Ekrem İspir Konağı'nda yapılan toplantıya İl Kültür ve Turizm Müdürü Kadir Atıcı, Ağın Belediye Başkanı Şeref Çakar, Prof. Dr. Haluk Keleştimur, Yazar Bedrettin Keleştimur ve Araştırmacı Yazar Sedat Çağlayan katıldı.

Bedrettin Keleştimur toplantı hakkında köşesinde, "Ağındaki birlikteliğimizin asıl amacı, 'yakın bir gelecekte hizmete açılacak olan Merhum Ekrem İspir Konağıdır!' Bu tarihi konak, tarihi kimliği ile birlikte yakın bir gelecekte hizmete açılacak. Aynı zamanda bir sanat tarihçisi de olan Kültür Müdürümüz Kadir Atıcı ve tarihi konaklar üzerinde önemli bilgi birikimine sahip Sedat Çağlayan Beyefendiler, "Ekrem İspir Konağının Ağın İlçesine çok önemli katma değer getireceği görüşünde ittifak ettiler!" diyebilirim." diye bilgi aktardı.

Ağın Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme Birliği envanterinde bulunan Ekrem İspir Konağı Turizme kazandırılmak üzere, 2025 yılında işletim hakkı Ağın Belediye Başkanlığı devir edildi. Konağa ismini veren Merhum Ekrem İspir, 1947-1960 yılları arasında, Ağın Belediye Başkanlığı yapmıştır. Belediye Başkanlığı döneminde, birçok yenilikleri Ağın'a taşımasıyla tanınır. Avluları, ayvanları, şahnişinleri olan bu konak, kış mevsimine dayanıklı bir yapı arz eder.

Ankara’da Birlik Gecesi

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Elazığ Dernekler Birliği Federasyonu (ELBİRFED) tarafından Ankara'da bir otelde "Çaydaçıra Işığında Birlik Gecesi" programı düzenlendi.

Etkinliğe; Cumhurbaşkanı Yardımcısı Cevdet Yılmaz başta olmak üzere; Elazığ Valisi Numan Hatipoğlu, AK Parti Elazığ Milletvekili Ejder Açıkkapı, CHP Elazığ Milletvekili Gürsel Erol, İYİ Parti İstanbul Milletvekili Cihan Paçacı, önceki dönem Bakan Yardımcıları, Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Fahrettin Göktaş, önceki dönem milletvekilleri, siyaset, bürokrasi ve sivil toplum temsilcileri katıldı.

Ankara Meyra Palace Hotel’de düzenlenen programda konuşan ELBİRFED Genel Başkanı Haşim Çakırbay, “Takdir edersiniz herkes doğduğu yeri sever, önemser. Biz de Elazığ'ı bu bağlamda severiz. Köklü tarihinden dolayı severiz. Güçlü bir edebiyatından dolayı severiz. Türkiye'de en güçlü bir müziğe sahip olması nedeniyle severiz. Alnı açık, başı dik olması nedeniyle severiz. Hangi dili konuşursa konuşsun, hangi inanca sahip olursa olsun, özünde devletçi bir yapısından dolayı severiz. Elazığlının vatan, millet, bayrak duygusunun özde yaşanması nedeniyle bu bağlamda yine severiz. Elazığlının vatan, millet, bayrak duygusu olduğu zaman amanı olmayan, yutkunması olmayan bir özelliği var.” şeklinde konuştu.

Konuşmaların ardından Cumhurbaşkanı Yardımcısı Yılmaz'a, ELBİRFED Genel Başkanı Çakırbay tarafından hediye takdim edildi.

Daha sonra kürsüye gelen Elazığ Valisi Numan Hatipoğlu ise Elazığ'ın misafirperverliği, vatanseverliği ve kültürel zenginliğiyle öne çıkan bir şehir olduğunu belirtti.
Harput'un Türk kültür ve medeniyetinin önemli merkezlerinden biri olduğuna dikkat çeken Hatipoğlu, Elazığ'ın tarih boyunca Anadolu ile Mezopotamya arasında önemli bir kültür köprüsü görevi üstlendiğini söyledi.
Konuşmasında gençlerin bayrağa gösterdiği hassasiyete de değinen Hatipoğlu, hükümet konağı çevresindeki bayrakların düzeltilmesi için gönüllü olarak çaba gösteren gençlerin davranışının kendisini gururlandırdığını ifade etti.
Vali Hatipoğlu, "Böylesine vatanına ve değerlerine bağlı insanların yaşadığı bir şehre hizmet etmek, ömrüm boyunca taşıyacağım en büyük gururlardan biri olacaktır" diyerek katılımcılara teşekkür etti.

Programda konuşan Cumhurbaşkanı Yardımcısı Yılmaz, "Şehirler insan kültürünün mayalandığı yerler olarak zamanla insanların dünyayı algılayışına, hayatı anlamlandırma biçimine ve değerlerle kurduğu ilişkiye yön verir. Bu yönüyle hemşerilik, aynı şehirde doğmuş olmanın ötesinde, ortak bir kültürün, ortak hatıraların ve ortak değerlerin etrafında şekillenen güçlü bir aidiyet duygusunu ifade etmektedir. Elazığ da sahip olduğu köklü tarihi birikim, güçlü kültürel miras ve zengin insan kaynağıyla bu aidiyet duygusunun en güçlü şekilde yaşatıldığı illerimizin başında gelmektedir." diye konuştu.
Yılmaz, son çeyrek asırda Elazığ'a hizmet etmek için ellerinden gelen tüm gayreti sarf ettiklerini kaydederek, "Altyapı yatırımlarıyla, ulaştırma ve hava yolu başta olmak üzere altyapıya, ulaşıma yaptığımız yatırımlarla, hastanelerle, yeni okullarla, üniversitenin gelişimiyle, kırsal alana yaptığımız yatırımlarla yine şehir altyapısına yaptığımız yatırımlarla bu medeniyet şehrimizin modern bir altyapıya kavuşmasında, bugünkü dünya şartlarına uyum sağlamasında önemli yatırımlar yaptık, önemli destekler sunduk." dedi.
Çaydaçıra gösterisi ve halk oyunlarıyla devam eden program Elazığlı sanatçılar Adile Kurt Karatepe ve Esat Kabaklı'nın konserleri ile sona erdi.

ELAZIĞ'IN YETİŞTİRDİĞİ BÜYÜK GÖNÜL SULTANI:
MUSA KÂZIM HAZRETLERİ

Doğu Anadolu'nun kadim ilim ve irfan merkezi olan Harput, asırlar boyunca nice âlimler, mutasavvıflar ve gönül insanları yetiştirmiştir. Bu müstesna şahsiyetlerden biri de halk arasında Kazım Efendi olarak tanınan Musa Kâzım Harputî Hazretleridir. O, ilmi, ahlakı, tevazusu ve irşad hizmetleriyle Elazığ'ın manevi hayatına derin izler bırakmış önemli bir mürşittir.

1894 yılında Harput'ta dünyaya gelen Musa Kâzım Hazretleri, ilk eğitimini Harput'un köklü ilim geleneği içinde aldı. Muallim Mektebi'ni bitirdikten sonra bir süre Fransızca öğretmenliği yaptı. Ancak gönlü yalnızca dünyevî ilimlerle yetinmedi; manevi ilimlere yönelerek dönemin büyük mürşitlerinden İmam Efendi (Osman Bedreddin Erzurumî)'ye intisap etti ve onun sohbetlerinde yetişti. İmam Efendi'nin vefatından sonra da Mustafa Naci Efendi'nin irşad halkasına devam ederek icazet aldı.

BİLAL CİVELEK

Musa Kâzım Hazretleri, öğretmenlik görevini bırakarak ömrünü insanların gönüllerini aydınlatmaya adadı. Elazığ'daki mütevazı evinde yıllarca sohbetler yaptı, vaazlar verdi ve nice talebe yetiştirdi. İnsanlara gösterişten uzak bir hayatı, samimiyeti ve Allah sevgisini öğütledi. Onun kapısı zengine de fakire de, gence de yaşlıya da açıktı.

Musa Kâzım Hazretleri sadece tasavvuf ehli bir mürşit değil, aynı zamanda güçlü bir ilim adamı ve hattattı. Arapça ve Farsçanın yanı sıra Fransızca da biliyor, güzel yazı sanatında da önemli eserler veriyordu. İlmi ile ahlakını birleştiren örnek şahsiyetlerden biri olarak tanındı.

Onu tanıyanların ortak ifadesi; son derece mütevazı, güler yüzlü ve cömert oluşuydu. Dünya malına değer vermeyen, insanlara hizmet etmeyi ibadet bilen bir gönül insanıydı. Sohbetlerinde Kur'an ve sünnetten ayrılmamayı, kul hakkından sakınmayı ve güzel ahlak sahibi olmayı öğütlerdi.

1967 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşan Musa Kâzım Hazretleri, Harput'taki Meteris Mezarlığı'na defnedildi. Kabri bugün de Elazığ halkı tarafından ziyaret edilmekte, ismi ise Elazığ'da bir sokakta ve çeşitli eserlerde yaşatılmaktadır.

Harput, yalnızca tarihi yapılarıyla değil; yetiştirdiği âlimler ve gönül erleriyle de Anadolu'nun en önemli kültür merkezlerinden biridir. Musa Kâzım Hazretleri de bu büyük mirasın en parlak temsilcilerinden biridir. Onun hayatı, ilmin ahlakla birleştiğinde insanı nasıl olgunlaştırdığını gösteren güzel bir örnektir.

Bugün Elazığ'ın manevi iklimi anıldığında, İmam Efendi, Mustafa Naci Efendi ve Musa Kâzım Hazretleri gibi büyüklerin isimleri saygıyla zikredilmektedir. Onlar geride servet değil; güzel ahlak, ilim, irfan ve yetiştirdikleri insanlar sayesinde silinmeyecek bir miras bırakmışlardır. Elazığ'ın gerçek zenginliği de işte bu manevi mirastır.

Final Mezunları buluştu

Eğitim, siyaset ve bürokrasi dünyasından önemli isimlerin katıldığı toplantıda, 46 yıllık eğitim mirasının gelecek nesillere aktarılması hedefi vurgulandı.

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Kısa süre önce kurulan Final Mezunlar Derneği, ilk olağan genel kurul toplantısını İstanbul Akgün Otelde gerçekleşti.

Türkiye'nin dört bir yanında eğitim alanında milyonlarca öğrencinin hayatına dokunan ve Elazığ'dan doğan bir eğitim kurumu tarafından kurulan mezunlar derneği, mezunlar arasındaki dayanışmayı güçlendirmek ve köklü eğitim mirasını geleceğe taşımak amacıyla 1'inci Olağan Genel Kurul Toplantısı'nı gerçekleştirdi.

İstanbul'da düzenlenen genel kurul, eğitim, bürokrasi ve akademi dünyasından önemli isimleri bir araya getirdi. Toplantıya İstanbul Valisi Davut Gül, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 5. Cumhurbaşkanı Ersin Tatar, Dilovası Kaymakamı Dr. Metin Kubilay, Fatih Kaymakamı Cafer Sarılı, Müstafi Tümamiral Prof. Dr. Cihat Yaycı, Diyarbakır Eski 8. Ana Jet üssü komutanı Gürtaç Kayapınar, Final Eğitim Kurumları Yönetim Kurulu Başkanı İbrahim Taşel, Gebze Ticaret

Odası Yönetim Kurulu Başkanı Abdurrahman Aslantaş, Final Mezunlar Derneği Başkanı Mete Murat, çok sayıda davetli, mezun ve protokol üyesi katıldı.
Genel kurulda konuşan İstanbul Valisi Davut Gül, Final Eğitim Kurumlarının yaklaşık yarım asra yaklaşan eğitim yolculuğunda ilk günkü vizyonunu koruduğunu belirterek, kurumun özellikle Elazığ'ın eğitim hayatına ve toplumsal gelişimine önemli katkılar sunduğunu ifade etti.

Final Eğitim Kurumları Yönetim Kurulu Başkanı İbrahim Taşel ise 1980 yılından bu yana 5 milyon 320 bin öğrenciyi mezun etmenin gururunu yaşadıklarını belirtti. Bu büyük eğitim ailesinin artık mezunlar derneği çatısı altında daha güçlü bir bağ kuracağını ifade eden Taşel, Final ruhunu ve birikimini gelecek nesillere aktarmayı hedeflediklerini söyledi.
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 5. Cumhurbaşkanı Ersin Tatar da yaptığı konuşmada Elazığ'ın fahri hemşerisi olmaktan duyduğu memnuniyeti dile getirerek, İbrahim Taşel'e Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne kazandırdığı üniversite dolayısıyla teşekkür etti.
Müstafi Tümamiral Prof. Dr. Cihat Yaycı ise Final Eğitim Kurumlarının başarı hikâyesinin Elazığ'dan doğmasının tesadüf olmadığını belirterek, "Elazığ Türk'ün kalesidir" sözleriyle kentin tarihi ve kültürel değerlerine vurgu yaptı.
Final Mezunları Derneği'nin 1'inci olağan genel Kurulu'nda kurucu Başkan Mete Murat yeniden başkanlığa seçildi. Türkiye genelinde örgütlenme çalışmalarını hızlandıran dernek, Eylül ayına kadar 25 ilde temsilcilik açmayı hedeflerken, genel kurulda birlik, vefa ve gelecek vizyonu mesajları öne çıktı.
İstanbul'da yoğun katılımla gerçekleştirilen Final Mezunları Derneği 1'inci Olağan Genel Kurulu'nda kurucu Genel Başkan Mete Murat, delegelerin oylarıyla yeniden başkanlığa seçildi.

Genel kurulda konuşan Mete Murat, Final Eğitim Kurumlarının yıllar içinde farklı isimler altında çeşitli sivil toplum yapılarıyla temsil edildiğini, ancak kendilerinin bu yapıları tek bir çatı altında toplama hedefiyle yola çıktıklarını ifade etti.
Mete Murat: "Final mezunlar derneği aslında fiili olarak vardı yani çeşitli platformlarımız vardı. Ama biz bunu bir çatı altında toplayalım dedik resmi bir kuruluş haline getirelim dedik ve ocak ayında çok değerli 9 tane de arkadaşımızla birlikte kurduk ondan sonra şubat ayının sonuna doğru da kurulum belgemizi aldık yolumuza devam ettik bu süreç içerisinde kıymetli başkanım yaklaşık olarak 110 civarında ziyaret gerçekleştirdik." dedi
Eylül ayına kadar 25 ilde temsilcilik açmayı hedeflediklerini açıklayan Murat, derneğin yalnızca bir mezunlar platformu olmanın ötesine geçerek Türkiye genelinde güçlü bir dayanışma ağına dönüşeceğini kaydetti.

AHÇİK

Ahçik uçsuz bucaksız ellerde sevdiğinden ayrı günlerde acısına tuz basarak geçiyordu.
Anasının ilkiydi gözbebeğiydi şimdi sevdiğinden uzaklarda ah çekerken
Ahçik'in sevdiği ise Harput'un eteğinde udun tellerine sarılıp gırnatanın nefesinde Ahçik'in sevdasını demliyordu.

"Ahçiği yolladım Urum eline
Eser bad-ı sabah zülfün teline"

Yüzyıl sonra bu sevdaya yazılan türküleri dinlerken şimdi dillere destan bu sevda film karelerine taşınacak. *"Belki de bir of çeksem karşıki dağlar yıkılır"* Ahçik'in yolları açılsın diye söylendi.

OYA ORHAN

"O yârin çevresiyle yaremi bağlasınlar." da Ahcik'e yazıldı belki
Beyaz yüzüne kömür gözler ne de yakışmıştı bir mücevhere dönüşürdü Ahçik sevdiğine her baktığında.
Sevdiği Harput elinde, kendi göç yollarındaydı.
Yıllar sonra bu aşkı bu sevdayı hücre hücre santim santim aynı yürekle nasıl anlatacaktık. Ahçik'in yüreğine dönüşmeden nasıl anlatacaktık Ahcik'i? Bir sahne ne çok şeyler anlatacaktı. Pembe oyalı yazmasına gözyaşını silerek sevdiğine emanet edip seni bekleyeceğim diyen Ahçik nerelerde şimdi? Bir uzun hava söylese duyar mıyız? Ahçik'in sevdiği. Yüksek ayvanlarda gözyaşlarını gizleyen yele karşı okunmuştu Ahçik türküsü.
Söyleyip gülüştüğü, bir yudum suyu paylaştığı, evcilik oynarken de sevdiği çocukluk sevdasıydı Ahcik, körebe oynarken mi gözleri bağlanmıştı Ahçik'in gözlerine bilinmez. Sevmiş bulunmuştu habersiz bilmeden, çocukluk aşkıydı. Günü güne ekleyip beklediği sevdasıydı. Elini uzatsa taa uzaklara düşmüştü sevdiceği Ahçik'i . Göçüp gitmek ne demekti? Göçükte kalmak gibi nefessiz kalmak gibiydi belki uzağa düşmek, ırağa düşmekti sevmek.
Gırnatanın nefesinde demlenirken Ahçik türküsü, udun telleri de Harput yokuşunda seher yeline karşı gurbet türküsüne dönmüştü.
Ne sevdalara ev sahipliği yapmıştı Harput'un yüreği
Kınalı gelin olma hayali ile çayda çıra ışığında yanıp sönen Ahçik'in sevdasıydı.
Dallara bağlanmış bir kırmızı mendil ile adaklar adanmış bir sevdaydı.
Şimdi Ahçik'in yüreğini sere sere geçtiği göç yollarında gezinirken kamerayı nereye bıraksak sevdayı en güzel anlatırız diye düşünmeye başlamıştık çoktan.
Bir kap yemek götürdüğü yaşlı komşusundan mı sorsak Ahçik'i yoksa?
Soku başında ay ışığı eşliğinde dövülen hasretlerden mi sorsak Ahçik'i?
İki katlı evin avlusunda annesinin taradığı sırma saçları şahit değil miydi ayrılık acısına.
Göçler nereye götürür sevdayı, yolları nereye bağlar düğüm düğüm bilinmez, sevdanın narinliği, ruhu, vazgeçilmezliği iliklere işlenmişti. Sözler değil yürek konuşur nağmelerde bir deklanşöre, bir vizöre, bir kameraya nasıl sığdıracaktık bu bir dünya sevdayı. Ahçikler yine var olsun, yine sevdaları yazalım yine sevdaları okuyalım. Dünya hep sevmelere şahit olsun.
Dünya kaç sevda üzerine kuruldu kim bilir?
Bir camın arkasından sevdayı nasıl çekeceğimizi düşünürken, yeni sevdaların da var olduğunu bilmek ne güzel. AHÇİK sevdiğine kavuşmasa da nice sevdaların yüreklerin kavuşması dileğiyle...

Elazığlılar TİMBİR yönetiminde...

ÇAYDAÇIRA/ANKARA

Türk internet medyasının gelişimine katkı sunmak, dijital haberciliğin kurumsallaşmasını sağlamak ve sektörün ortak vizyonunu güçlendirmek amacıyla faaliyetlerini sürdüren Türk İnternet Medya Birliği (TİMBİR), 2. Olağan Genel Kurulu'nu Ankara Ticaret Odası (ATO) Meclis Salonu'nda gerçekleştirdi.

Türkiye'nin birçok ilinden gelen üyelerin yoğun katılımıyla düzenlenen genel kurulda, birlik faaliyetleri değerlendirilirken yeni dönem hedefleri de ele alındı.

Genel kurulda gerçekleştirilen seçimlerde mevcut Genel Başkan Dr. Süleyman Basa, üyelerin güvenini yeniden kazanarak bir kez daha genel başkanlığa seçildi.

Genel kurul kapsamında yapılan görevlendirmelerde; Almanya'da yayın hayatını sürdüren Haberinsaati İnternet Gazetesi'nin İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni Gazeteci-Yazar İlhan Kılıç TİMBİR Politika Danışma Kurulu Üyeliği'ne, Elazığ Yeni Haber İnternet Gazetesi İmtiyaz Sahibi Erhan Bahçeci TİMBİR Etik Kurulu Üyeliği'ne ve Elazığ Temsilcisi Sıtkı Taşel ise TİMBİR Politika Danışma Kurulu üyeliğine seçilerek göreve getirildi.

Kılıç'a önemli görev

Uzun yıllardır Avrupa'da Türk medyasına yönelik çalışmalarıyla tanınan Kılıç, aynı zamanda Birlik Haber Ajansı (BHA) Almanya Temsilcisi olarak görev yapıyor. İnternet Medya ve Bilişim Federasyonu (İMEF) ile Birlik Haber Ajansı'nın (BHA) kurucu üyeleri arasında da yer alan Kılıç, Avrupa'daki Türk basınının güçlenmesi ve Türk internet medyasının uluslararası alanda daha etkin temsil edilmesi adına çalışmalarını sürdürüyor.

TİMBİR Politika Danışma Kurulu'nda görev alacak olan İlhan Kılıç aynı zaman da Çayda Çıra Dergisi'nin Almanya Temsilciliği görevini yürütüyor.

Dünyanın kurtarıcısı: Mehdi Metin

Pertek doğumlu olarak bilinen Metin Öztürk, "Elazığlı Mehdi Metin" olarak tanınıyordu. Dünyayı kurtaracağına inanan Mehdi Metin, bir Cümbüş Ustası olarak zaman zaman Enver Demirbağ'a eşlik etmesiyle bilinirdi.

YÜCEL ÇAKMAK

FOTO: FERİDUN ŞEDELE

Aslen Pertek Beylerinden olan ve "Öztürk" soyadının ailesine Atatürk tarafından verildiğini iddia eden Metin Öztürk, 1970-71 yıllarında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde ikinci sınıf öğrencisiyken okulu bırakarak Elazığ'a dönmüştü. Kimine göre kara sevda kimine göre ailevi sorunları O'nun psikolojisini bozmuş ve okulu bırakmasına sebebiyet vermişti.

Pertek asıllı...

Ortaokul yıllarında çok zeki olan Metin Öztürk, o dönemler psikolojik sorunlar yaşamaya başlamış. Ortaokuldan ve Pertek'ten arkadaşı olan Dersim'de İklim Gazetesi Sahibi ve Emekli Tarım Uzmanı Ergüder Öner, anılarında o yılları şöyle anlatmaktadır:

"Ortaokulda bizden bir sınıf öndeydi. Çok zeki bir insandı. Çok zeki olması ona çok pahalıya mal olmuştu. İlk başlarda ufak tefek psikolojik rahatsızlığı hal ve hareketlerinden belli oluyordu. Daha sonraları bu rahatsızlığı daha da ilerlemiş ve tabiri caizse delilik mertebesine kadar ulaşmıştı. Psikolojik rahatsızlığının ilerlemesinde iki bedensel engelli çocuğunun olmasının da etken olduğunu düşünüyorum.

Metin, pardon Mehdi Elazığ'da oturmasına rağmen çok günlerini Pertek'te geçirirdi. Şorğu Mahallesi'ndeki akrabalarında kendini misafir ederdi. Kimse de şikayetçi olmazdı. Ailesi Pertek'in belli başlı ailelerindendi."

Gürler, yurt arkadaşıydı

İstanbul Feriköy'deki Elazığlılar Öğrenci Yurdu'nda birlikte kalan Türker Gürler (78), "1970-71 yıllarında yurtta birlikte kalıyorduk. O İktisat Fakültesi'nde okuyordu. Çok iyi cümbüş çalardı. Zaman zaman toplanırdık. Bize cümbüş çalar türkü söylerdi Sonra 2. Sınıfta okulu bıraktı. 1974 yılından sonra Elazığ'da görüşmeye başladık. Psikolojisi iyice bozulmuştu. Elazığ Musiki Cemiyeti'ne veya yurttan tanıdığı merhum Tahir Öztürk'ün bürosuna takılırdı. Yurtta kaldığımız yıllarda kendisinin Pertek Beylerinden olduğunu ve soyadlarını Atatürk'ün verdiğini söylerdi. Kendisiyle aynı yaştaydık." dedi.

"Sekü gibi cümbüş çalacağım"

Yine yurtta birlikte kaldığı arkadaşı Ali Kemal Akcay (76): "Değerli kardeşim Metin Öztürk'le İstanbul Feriköy Elazığ yurdunda bir ara, çok kısa aynı odada beraber kaldık. Hatırladığım kadarıyla o odada sonradan Şarkgaz'ın sahipleri Suat ve Metin Öztürk kardeşler de kalıyordu. Metin İstanbul'da hangi okulda okuduğunu hatırlamıyorum ama akıl sağlığı son derece yerinde olan sempatik cana yakın sevilen bir arkadaşımızdı. Cümbüş çalmaya çok meraklıydı. 'Ben Hüseyin Sekü gibi cümbüş çalacağım' derdi. Bende Hüseyin Sekü'yü

tanıdığım için ‘Elâzığ’a gidince seni Hüseyin abiyle tanıştırayım’ derdim. Bir gün Hüseyin abi Elâzığ’dan peynirli ekmek günü için Enver Demirbağ’la birlikte İstanbul’a gelmişlerdi. Bende sözümde durup Hüseyin Sekü’yle tanıştırmıştım. Çok sevinmişti. Güzel cümbüş çalardı.” diye hatırasını dile getirdi.

Evli ve 2 çocuk babasıydı

İstanbul’da iken Sağlık problemi asla olmadığını ifade eden Akçay, “Ama okulu bırakıp Elâzığ’a gittiğini duymuştum. Elâzığ’da abisi Dr. Yavuz Öztürk vasıtasıyla su ürünlerinde işe girdiğini, evlendiğini biliyordum. Çocukları galiba problemli doğmuştu. Hep ‘ben ölürsem bunlara kim bakacak’ diyormuş. Akıl sağlığı işte o zaman bozulmuş. Su ürünlerinin değerli çalışanları, başta sayın müdür ve şefleri onu hep idare etmişler. Bazen aklı yerine gelince arkadaşlarına ‘ben gene yanlış bir şey yaptım n’olur müdürüme söyleyin beni affetsin’ diyormuş. Metin öyle kız yüzünden değil kendisi ve ailesinin düştüğü ağır şartlar ve stresler nedeniyle psikolojik sorunlarla uğraşıyordu. Bilinmesine fayda olur diye yazdım. Allah rahmet eylesin.” dedi.

“Kara sevdalıydı Metin”

Yazar Necati Kanter “Bizim Şehrin Divaneleri” adlı eserinde Mehdi Metin’i anlatırken; “İstanbul Üniversitesi Ticari İlimler Fakültesinde ikinci sınıf öğrencisiyken sevdiği kızın başka birine alaka duyduğunu öğrendiği an baygınlık geçirmiş, hastaneye kaldırılmıştı. İşte ne olmuşsa o gün olmuştu Metin’e. Okulu bırakmış, memleketine dönmüştü. Kara sevdalıydı Metin. Ona sorulduğunda: “Kara topraktır kara sevdalıların sevgilisi” derdi.” diye rahatsızlığını sebebini açıklardı.

Necati Kanter, O’nun hakkında yazdığı yazıda Mehdi Metin’i şöyle tarif ediyordu:

“İri kıyım. Gerdanlı, göbekli, enseli, orta boylu ve tıknazdı. Bıyıklarını Osmanlı paşaları gibi yukarı doğru şişlerdi. Kumraldı. Kruvaze ceketini sırtından çıkarmaz, siyah ya da lacivert şalvar giyer, çoğu kez başına sekiz köşeli kasket, bazen de devetüyü bir kalpak takar, gözünde siyah güneş gözlüğü bulunurdu.

İki eli arkasında, iri taneli kehribar tespihini şakır şakır çekerken bir başına tenhalarda ağır, mağrur adımlarla dimdik gezindiğini görenler ya bir türkü mırıldandığına ya da kendi kendine konuştuğuna tanık olurlardı. O haldeyken başı dumanlıdır Metin’in. Ne verilen selamı alır ne de kimseyle konuşurdu.

Kafası bulanık olduğu zamanlarda da “Dünya kalmış puşt ile gazele, meğer Mehdi gele düzele” derdi.”

Devam edecek...

Fırat'ta Kültür Gecesi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Fırat Üniversitesi Uluslararası Öğrenci Topluluğu tarafından düzenlenen Geleneksel Kültür Gecesi, Atatürk Kültür Merkezi'nde coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Bu yıl üçüncüsü düzenlenen etkinlik, çok sayıda uluslararası ve Türk öğrenciyi bir araya getirerek kültürel zenginliğin sergilendiği renkli görüntülere sahne oldu. Program, farklı ülkelerden gelen öğrencilerin kendi kültürlerine özgü geleneksel kıyafetlerle sahne aldığı defile ile başladı. Şıklıklarıyla dikkat çeken öğrenciler, izleyicilere adeta görsel bir şölen sundu. Defilenin ardından sahne alan öğrenciler, ülkelerine ait geleneksel dans gösterileriyle salondakilere unutulmaz anlar yaşattı.

Etkinliğe katılan Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fahrettin Göktaş, yaptığı konuşmada üniversitede öğrenim gören uluslararası öğrencilerin birer kültür elçisi olduğunu belirtti.

Konuşmaların ardından sahneye çıkan öğrenciler, farklı dillerde seslendirdikleri şarkılarla geceye renk kattı. Katılımcıların büyük beğenisini kazanan performanslar, etkinliğin coşkulu bir atmosferde sona ermesini sağladı.

Susadım Harput kitabı devam; 6. Bölüm

Haselli Mehmet Emmi

Mesela Onun ağzından duyduğum ilk aklıma gelen radyo esprisini dinlemek ister misin çocuk? Fatma abla belki bildiğinden ya da bilmediğinden olsa gerek bir gün evde radyodan nahmeler dinlemekteymiş. O vakitler tek kanallı radyolardan sadece T.R.T vardı. Radyodan bir ara çok sevdiği yöresel bir türkü parçası çalınınca koşup hemen radyoyu kapatmış rahmetli Fatma ablam. Amacı akşam eşi rahmetli Haselli Mehmet Emmi'nin de çok sevdiği türküyü o gelince beraber dinlemekmiş. Akşam olmuş Haselli Mehmet Emmi bakkalını kapatıp eve gelmiş. Yemekler yenmiş yatsı namazları kılınmış tam sıra çay içmeye gelince Fatma ablanın aklına gelmiş. Evvela çay servisini yapmış ardından gidip bir koşu radyoyu getirmiş ve açmış. O sırada başka bir parça varmış. Bunu gören Haselli Mehmet Emmi şaşkınla izlediği gibi meraklanmış sormuş.

İRFAN KARABULUT

-Haselli Mehmet Emmi: O ne ha nedisin gine yav?

-Fatma Abla: Herıf dur bağ saan ne dinletecem! Bugün iradyo dinlidim. Ele çoh hoş şeler söledıler hele geledın göredın. Bizüm sevdüğümüz türkü sölidi. Gapattım dedım senle dinleyek. Eee söle mi bu mered niyekine herıfff?

Haselli Mehmet Emmi eşini dinliyorken bir yandan da elindeki taze demlenmiş tavşankanı çayını küp şeker parçasıyla kıtlama yudumlamaktaymış o esna da. Fatma abla böyle söyleyip olayı anlatınca yudum aldığı çay genzine kaçıp öksürüklere ağzındaki küp şeker parçası yerdeki kilime kahkahayla beraber fırlamış. Haselli Mehmet emmi güldü mü gevrek ve katılarak hakkını vererek gülerdi. Gülmekten kıpkırmızı kesilir sanırsın boğuluyordu. Artık epey bir süre güldükten sonra yorgun bir halde rahmetli eşine cevap vermiş.

-Haselli Mehmet Emmi: Yav heç ele şe oli mi? İradyo da ne sölise o vahıtta söler biter gapatsan da bulaman gadın. Keşkem dinlesedün, nese başka zaman beklim gene çıhar şansuna demiş.

Bu olay bizim Fatma ablaya da ders olması gibi hayattan yeni bir şey daha öğrenmiş. Bir defasında yılbaşı akşamıydı ve kırsal kesimlerde modern şehirlerdeki gibi ailece birlikte kutlanmazdı. Her yılbaşında bu yörelerde erkekler kahvehanelere gider hayatının kumarını oynardı. Sabahın ilk ışıklarıyla ve yarı sarhoş yarı uykulu evlerine dönerken ya tüm varlığını kaybedip bitmiş ya da servetine servet koyup haram para ve gayrimenkul kazançlarla evine dönerlerdi. İşte ailelerde kavga ayrılık şiddet hep böyle nedenlerden çıkıyordu. Bacaları tüten yuvalar ve ocakları yıkılan aç perişan aileler çok revaçtaydı. Nitekim babamda maaşını aldığı gün yılbaşına tekabül etmişti. Annem tedirgin babam neşeliydi. Annemin diretmelerine rağmen babam oynamayacağını olduğunu söyleyip duruyordu. Sonuçta tartışıp babam tüm maaşını alıp kahvehaneye sanki uçmuştu. Annemde biz çocuklarını yanına alarak komşumuza

gidip orada kalabalık bir ortamda geç saatlere kadar eğlenip oturduk. Her kadın akşamları oturmalara gittiği zaman boş kalmamak için mutlaka elinde patik, çorap, iğneli oya, kanaviçe, dantel veya kışlık yün çorap örgüsü bir elişi hünerini sergilerdi. Her fırsatta yanlarında taşıdıkları çantalarda şiş ve orlon bulundururlardı. Orlon çile yumaklarını açtıkları vakit biz çocuklar köşe bucak kaçardık. Bizi yakalayanlar hemen kollarımızı iki yana açar ve orlon yumağını kollarımıza dolayıp zahmetli ve sabırlı bir halde orlonu yumak şeklinde sarmaya başlarlardı. Biz çocuklar oyunlarımızdan geri kaldığımız için buna dayanamaz mızmızlanır ağlardık. Sonunda azat edilir zaferle kaçar giderdik. Sıradaysa başka biri gelir aynı kaderi yaşar ve biz alay ederek kahkaha atardık. Ta ki bu iş bitinceye kadar sürer giderdi. Ama annemin aklı babamdaydı. Nasıl olmasın ki üç kuruşluk memur maaşıyla kıt kanaat ay sonunu getiriyorduk. Kumarda hepsini kaybederse ne yapardık nasıl ayakta duracaktık. Bu düşünceler içinde kâh güldü duruldu kâh sitem edip kızdı kendince. Diğer komşuların halleri bizden farklı olmasa da nedensiz alışmış umursamıyorlardı. Onların eşleri her gün kumar oynuyordu. Gelirleri olmadığı halde cepleri paralıydı. Ve gecenin rengi yavaş yavaş kendini uykulu yorgunluğa bırakınca biz rütbesiz erler yani çocuklarda yerlere serilmeye başladık. Küçük bedenlerimiz uykuyla baş edemiyordu. Tüm komşular geç saatlerde dağılıp evlerimize döndük. Annem yataklarımızı serip bizi uyuttu. Evde yalnızlıktan korktuğu içinde epey oturup babamı bekledi. Gelmeyince oda kendine dış kapının arkasına yer yatağı yapıp kafasını kapıya dayayarak uyumaya çalıştı. Buradaki gayesi babam gelince eve almamaktı. Ama belki de asıl korktuğu için hırsızlara karşı tedbirli olmaktı amacı. Gün ışımadan babam gelmiş kapıyı vuruyordu. Sesi anlaşılmadığı gibi kendi kendine konuşuyordu. Babamın dokunaklı sesiyle uyandım. Sarhoş olduğu sağa sola çarpmalarından bağırışı anneme de kızdığının sebepleriydi. Annemde sarhoşlardan çok korkuyordu. O akşamda Fatma ablanın kızını biz uyuduktan sonra çağırmış bizde uyutmuştu. Babam dışarıda, bizim evin giriş kapısına yapışık ev sahibimizin evlerinin dam kenarına dayalı merdivene takılıp düşünce olduğu yere yıkılmış. Sarhoşluğun etkisiyle kendi kendine ağlayıp tüm parasını kaybettiğini söylüyordu. Anneme niye eve almadığını neden ondan korktuğunu soruyordu. Epeyce kargaşadan sonra Fatma ablanın kızı evin arka tarafından annesine seslenip çağırdı. Fatma ablada sabah namazına kalktığından kızının seslenişine işlerini yarım bırakarak çıkıp gelmişti cevap olarak. Sokakta babamın perişan, harab halini gören iyi yürekli güngörmüş asil kadın annemden öğrendiği yarım yamalak şivesi bozuk bir Kürtçeyle seslendi dışarıda babamın yanından.

-Fatma Abla: Keçe qey deri wenaki qizamın? (Niye kapıyı açmıyorsun kızım?)

-Annem: Gorhim apla bi hal getürür esketek başuma. Ondan şee ettüm de aşmaduğ.

Deyince evvela katıla katıla gülen Fatma abla birdenbire gülüşünü yarıda kesmiş gözlerinde şimşekler çakıyordu. Yüzünde o asil iyi yürekli kadın ana imajı çoktan kaybolmuştu. Yerine cesaretli bir orduyu komuta eden muzaffer kumandan görüntüsü çökmüş halde kapıya vurduğu sol yumruğuyla titretti. Yeniden acemi bir şiveyle seslendi.

-Fatma Abla: Qize zu deri weke tere döbejem.(Kız çabuk kapıyı aç diyorum sana!)

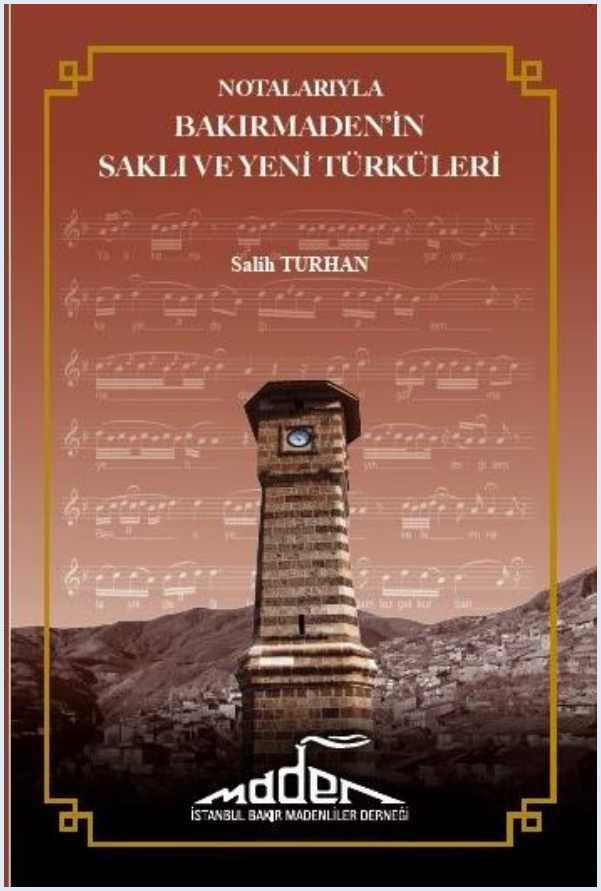
Derken zayıf bir cızırtıyla kapı ortadan ikiye bölünüp yarılırcasına açıldığında olduğu yerde ışığın gücünü ardına saklamış, elleri siyah şalvarının kenarlarında belini kavramış ayakları omuz genişliği aralığında dimdik karşımızda duruyordu. Fatma ablayı kısa bakışla teğet geçerek babama baktığımızda, o gözümüzde ulu bir çınarı andıran gövdesi düşüp çamurlara bulanmıştı. Bünyesi içkiye alışık olmadığı, içki kullanmadığı için yediklerini çıkarmış üstü başı perişan bir halde sızıp kendince sabahlamış kapı önünde. Fatma abla annemle beraber babamı yerden kaldırıp eve aldılar. Annem babamın üzerini değiştirip, dışarıda büyük bakır kazanlarda ateş yakarak su ısıtmış babama banyo yaptırmıştı. Babam halen kendine gelememiş, içkinin sarhoşluğuyla o gün akşama kadar uyumuştu. Uyandığında akşam olmuş halen başının ağrıdığını midesinin kötü olduğunu tekrarlıyordu habire. Sesinde utangaçlık ve pişmanlık vardı. Annem ise kırgın, kızgın bir o kadarda acıyarak baktı soran gözlerle. Babam

kısık ağlamaklı perişan bir ses tonuyla anneme sadece üç beş kelime söylerken boğazı düğümlendi.
-Babam: Mafoldım cebımde beş guruş galmadı. Maişim gumarda getti. Çoğ pışmanım nedecem şindü?
Diye paramparça halde başı önde ayaklarını sürüyerek annemin bir şey demesine vakit bırakmadı. Hiçbir şey yemeden gölge misali çıkmıştı kapıyı ardında açık bırakarak kolu kanadı kırık halde. Ertesi gün okul açılacağı için sınıflarda hazırlık yapmaya gitti. O gittikten sonra annem de kaderine sitemle ağlayıp yaratana sığınıp dualar etti. Onun bu haline üzülüyordum. Evet, babam suçluydu pişmanlığı fayda etmezdi. Çünkü bizi günleri çok zor bir ay bekliyordu. Olan olmuş artık geriye dönüş yoktu ve çaresine bakmalıydık. Bir şey yapmalı ama ne yapmalı etmeli diye düşünürken, bu olayı okulda tüm öğretmenlerde duymuş babamı ağır ithamlı sözlerle haşlamışlardı. Sonrasında aralarında imece usulüyle ufak bir yardımlaşmaları da dokundu. Kahvehaneye düşkünlüğü bir yana bu olay babama ders oldu ve asla bir daha hiç kumar oynamadı. Çünkü arkadaş eş dost her fırsatta ilk orada toplanırdı. Kahveye gitmeyene ağır ithamlarda bulunuluyor laf sokuluyor adam yerine koyulmuyordu. Belki alenen açıkça yapılmıyordu ama bu gelenek haline gelmişti. Ve halende memleketin her köşesinde böyle devam ediyor. Bu olay belki bize ağırdı. Ama başkalarını duyunca da o ağırlıklar çok hafif gelmişti. Çünkü o akşam başka bir kahvehanede başka tanıdık yürekler parçalanıyor ve yuvalar yıkılıyordu.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

Turhan'dan Maden Türküleri...

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Araştırmacı Yazar Salih Turhan "Notalarıyla Bakırmaden'in Saklı Ve Yeni Türküleri" adlı son kitabını Türkü sever okurlarıyla buluşturdu.

İstanbul Bakır Madenliler Derneği'nin katkılarıyla yayımlanan kitapta, Elaziz Halk Evi Bando Şefi M. Ferruh Arsunar tarafından derlenip 1937 yılında yayımlanan "Elaziz Bakırmadeni Kazası Halk Türküleri" kitabının tıpkı baskısı, Madenli Eğitimci Yazar Mehmet Ali Talayhan'ın "Zamanın Kıskacındaki Şehir Bakırmaden" başlıklı yazısı, Maden müzik kültürüne eserleriyle, sesiyle ve sazıyla hizmet eden sanatçıların özgeçmişleri ve yakın tarihlerde bestelenmiş Türkçe ve yörede kullanılmakta olan Zazaca söylenen toplam 83 eser yer alıyor.

Kitaba önsöz yazan İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü Doç. Dr. Murat Mücahit Yentür, "Elimizdeki çalışma, Bakırmaden türkülerini derleyerek kültürel kimliğimizin somut belgelerini geleceğe taşıyan bir emek ürünüdür. Kültür ve Turizm Bakanlığı sanatçısı, araştırmacı-yazar Salih Turhan'ın gayreti bir hafızayı koruma sorumluluğudur. Bu kıymetli esere gönül veren emeğiyle vesile olan herkese ayrıca İstanbul Bakır Madenliler Derneği'ne şükranlarımı sunuyorum." dedi.

Kitabın sayfalarını çevirdikçe tarihin içinde yürünüleceğini ifade eden Yazar Salih Turhan, "Türküler, Bakırmaden'in yüreği ve hafızasıdır. Maden'in türkülerinde hüzün vardır; ama bu hüzün, umutsuz bir karamsarlık değil bilakis, yaşam sevgisinin ve direnişin içten bir ifadesidir.

Maden türküleri bazen bir ağıt olur, bazen bir halay, bazen bir deyişme, bazen ince bir taşlama... Havuzlu bahçede şenlenen baharlar; müjde gibi uzanan rengarenk gelincik tarlaları her haliyle bize bir şey öğretir. Emekle yoğrulan hayatın vakarını, dayanışmanın sıcaklığını, gurbetin iç yakan sızısını..." dedi.

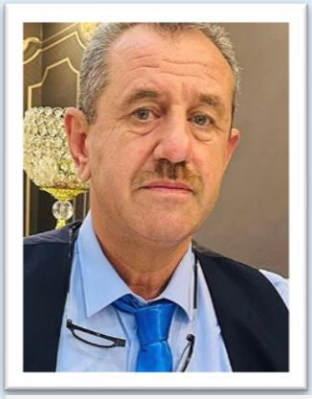
Salih Turhan, başta Editör Gülda Çetindağ Süme olmak üzere emeği geçenlere ve İstanbul Bakır Madenliler Derneği Başkanı Mustafa Yıldız'a teşekkür etti.

REKLAMLARINIZ İÇİN BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

Elazığ'da Gezilecek Yerler (ELAZIĞ'A HOŞGELDİNİZ)

Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan Elâzığ tarihi ve doğal güzelliklerle dolu şehirlerden biridir. Türkiye'nin turizmi için önemli bir şehri olan Elazığ, ilkbahar ve sonbahar aylarında yapılan turistik seyahatlerin değişmez adreslerinden biridir. Doğanın yeniden canlandığı, bahar çiçeklerinin açtığı ve havanın turistik geziler için en ideal olduğu aylardır. Fakat bununla birlikte dört mevsim boyunca turistik seyahatlere olanak tanıyan bir şehir olduğunu söylemek mümkündür.

Elazığ'a yolculuk yaparken hava yolu, kara yolu veya demir yolunu kullanabilirsiniz. Akçakiraz beldesinde bulunan Elazığ Havalimanı ile ulaşım sağlayabileceğiniz bu şehre her şehirden gerçekleşen otobüs seferleri ile de ulaşım sağlayabilirsiniz. Bununla birlikte Van Gölü Ekspresi ve Fırat Ekspresi sayesinde de trenle ulaşabilirsiniz. 4 bin yıldan daha uzun bir tarihe sahip olan Elazığ, büyüleyici doğal güzellikleri ile keşfedilmesi gereken pek çok özel yere ev sahipliği yapıyor. M.Ö. 3 binli yıllarda Harput Antik Kenti'ne ev sahipliği yaptığı için en önemli yerleşim yerlerinden biri olarak anılan Elazığ, bugüne dek hükmü altına girdiği egemenliklerinin izlerini halen taşıyor.

MUSTAFA DURĞUN

Elazığ'da Gezilecek Yerler

Hazar Gölü
Hazarbaba Kayak Merkezi
Harput Kalesi
Keban Baraj Gölü
Saklıkapı Kanyonu
Hazarbaba Macera Parkı

Seyahatinizi gerçekleştirirken konaklayabileceğiniz Elazığ otelleri her bütçeye ve tatil ihtiyacına uygun bir seçenek sunuyor. Farklı konseptler ile hizmet veren oteller, Elazığ'da geçirdiğiniz vaktin daha konforlu hale gelmesine yardımcıdır.

Hazar Gölü

Hazar Gölü Türkiye'nin büyüleyici doğa harikalarından biri olan ve yalnızca Elazığ için değil, bütün ülke için en önemli göllerden biri olarak değerlendirilen Hazar Gölü şehir merkezine 20 km uzaklıktadır. Deniz seviyesinden 1250 metre yüksekte olan göl yeşil ve mavinin her tonunu ziyaretçisine sunuyor.

Hazar Gölü çevresindeki huzurlu atmosferi ile Elazığ'ın en sevilen tatil yerlerinden biridir. Turistik olanakları da gelişmiş bir bölge olan Hazar Gölü etrafında pek çok restoran ve konaklayabileceğiniz tesisler bulunuyor. Suların altındaki batık şehirle ünlü olan Hazar Gölü'nü ve batık şehri tekne gezileri ile keşfedebilirsiniz. Benzersiz su altı fotoğrafları çekerek deneyiminizi ölümsüzleştirebileceğiniz Hazar Gölü yılın her dönemi şehrin en hareketli yerlerinden biridir.

Hazarbaba Kayak Merkezi

Hazarbaba Kayak Merkezi; Kültürel ve tarihi açıdan Türkiye için önemli bir şehir olan Elazığ, kış turizmi adına da ülkemiz için önemli bir rol oynuyor. Elazığ'ın en çok ziyaret edilen yerlerinden biri olan ve kış sporları cenneti olarak değerlendirilen Hazarbaba Kayak Merkezi merkeze 37 km uzaklıkta bulunuyor. 1997 yılından beri yoğun bir ilgi gören ve kış tatilinde yapılacak aktiviteler listesine dahil edilebilecek, Hazarbaba Kayak Merkezi her seviyeden kayakçıya uygun pistleri ile milyonlarca turisti ağırlıyor. Hazarbaba Dağı eteklerinde, deniz seviyesinden 2347 metre yükseklikte kurulu olan merkez, farklı zorluk derecelerine göre düzenlenmiş kaliteli pistleriyle tüm gün kayak yaparak eğlenmeye imkan tanıyor. Hazarbaba Kayak Merkezi etrafında konaklayabileceğiniz kayak otelleri, yeme-içme ihtiyacınızı karşılayacağınız tesisler ve kayak ekipmanı kiralayabileceğiniz veya ders alabileceğiniz işletmeler de bulunuyor.

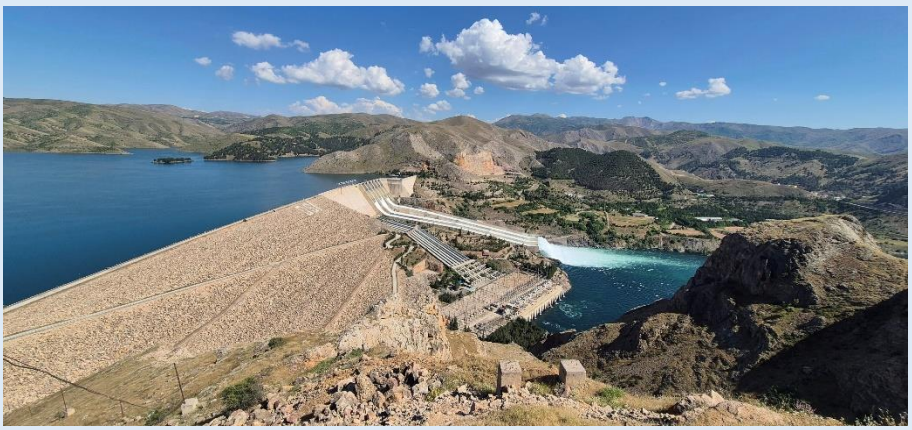
Harput Kalesi

M.Ö. 8. yüzyılda Urartular döneminde inşa edilen Harput Kalesi, bugüne dek ayakta kalabilmeyi başaran en önemli mimari şaheserlerden biridir. Şehre hakim yüksek bir tepe üzerinde yer alan ve devasa görüntüsü ile dikkatleri üzerine çekmeyi başaran Harput Kalesi, uzun tarihi boyunca pek çok egemenlik tarafından kullanılmış ve birçok efsaneye konu olmuştur. Dış ve iç kale olarak iki farklı bölüm şeklinde dizayn edilen ve dikdörtgen yapılı olan Harput Kalesi, onlarca metrelik kesme taşlarla yapıldığı için bugüne dek sağlam kalabilmeyi başarmıştır. Abbasiler, Selçuklular, Bizanslar ve Osmanlılar döneminde çarpıcı eklemeler yapılarak bugünkü haline ulaşan Harput Kalesi su sarnıcı, darphane, depo, cami, hastane ve yaşam alanları gibi farklı alanlara ev sahipliği yapıyor.

Keban Baraj Gölü

Sıcak yaz aylarında keyifli seyahatler gerçekleştirmeye olanak tanıyan Keban Baraj Gölü şehre 1 kilometre uzaklıktadır. Anadolu'nun en geniş yapay göllerinden biri olma özelliği taşıyan 64 bin hektarlık devasa bir alanda yer alan Keban Baraj Gölü çevresinde çam ormanları, mesire alanları, çocuk oyun parkları, mesire alanları ve

yürüyüş yolları bulunuyor.
Feribot ve sandallar aracılığıyla seyahat edebileceğiniz ve keşfe çıkabileceğiniz Keban Baraj Gölü etrafında alabalık çiftlikleri de bulunuyor. Taze balıkların ve yöresel mezelerin tadına bakarak, keyifli bir gün geçirebileceğiniz Keban Baraj Gölü özellikle yaz aylarında çok hareketli oluyor.

Saklıkapı Kanyonu

Baskil ilçesinde yer alan Saklıkapı Kanyonu karstik oluşumları, fauna ve florası ile bölgenin en dikkat çekici doğal yapılarından biridir. Yaklaşık 4 km uzunluğunda olan ve bir ucu Fırat Nehri'ne açılan Saklıkapı Kanyonu doğa turizmi için şehrin en uygun yerleri arasındadır. Kanyonda vakit geçireceğiniz yolun engebeli olduğunu ve yanınızda tatile giderken alınması gerekenler listesine koyacağınız rahat ayakkabıların sizlere yardımcı olacağını söylememiz gerekiyor.
Saklıkapı Kanyonu'na şahsi aracınız ile yolculuk yaparak ulaşabilirsiniz. Dört mevsim hareketli olsa da özellikle ilkbahar ve yaz ayları kanyonu gezmek için en ideal aralıklardır.

Hazarbaba Macera Parkı

Hazarbaba Macera Parkı macera tutkunlarının ve çocuklu ailelerin Elazığ'da en sevdiği yerlerden biridir. Türkiye'nin en uzun zipline hattına sahip olduğu için ziyaret edilen macera

parkında 1100 metrelik bir zipline hattı bulunuyor. Hazar Gölü manzaralarına sahip gözlem terasları, salıncaklar, oyun alanları ve macera parkurları gibi bölümler de bulunduran Hazarbaba Macera Parkı çam ormanları arasında keyifli bir rekreasyon alanıdır. Uçurum kenarındaki salıncaklarda sallanarak hayat boyu unutulmayacak bir deneyim yaşayabileceğiniz Hazarbaba Macera Parkı'na merkezden 40 dakikalık bir yolculuk ile ulaşabilirsiniz.

Elazığ'ın kaç çeşit yemeği var?

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Gastronomi Kültür ve Turizm Derneği Başkanı Harun Seyran, son günlerde bazı basın yayın organlarında yer alan "Elazığ'da 350 yemek çeşidi var" haberlerine sert tepki göstererek, Elazığ Mutfağında 1300 çeşit yemeğin bulunduğunu iddia etti.

Dünya Elazığ mutfağını tanımaya başladığını ifade eden Harun Seyhan, "Şehrimizin yemekleri önemli organizasyonlarda yer bulmuşken, hiçbir dayanağı olmayan haberlerle bu emeğin gölgelenmeye çalışılması kabul edilemez. Kamuoyunu yanlış mesnetsiz yönlendiren bu tür yayınlar şehrimize zarar vermektedir." dedi.

Seyran açıklamasında şu ifadelere yer verdi: "Günlük gazete yapılan mesnetsiz haberde, bir şehir için 500, 450 veya 350 yemek çeşidi bulunduğunu iddia ediyorsanız bunun kaynağını açıklamak zorundasınız. Gazeteciliğin en temel kuralı budur. Ortada ne bilimsel araştırma var ne akademik rapor var ne resmi kurum verisi var. Kaynağı belli olmayan rakamların haber diye servis edilmesi basın meslek ilkeleriyle bağdaşmaz" dedi.

Elazığ'ın gastronomi alanındaki başarısının masa başında oluşturulmuş iddialarla değil, yıllardır verilen emeklerle ortaya konulduğunu vurgulayan Seyran, "Elazığ mutfağı bugün 1300 çeşit yemek çeşidi mutfağıyla ulusal ve uluslararası platformlarda konuşuluyorsa bunun arkasında yılların emeği vardır. Köy köy, ilçe ilçe yapılan çalışmalar vardır. Ulusal televizyonlarda gerçekleştirilen programlar, festivaller, tanıtım organizasyonları ve gastronomi projeleri vardır. Elazığ'ın mutfak zenginliği kuru iddialarla değil, sahadaki çalışmalarla ve somut verilerle ortaya konulmuştur." dedi.

Elazığlı Kadınlar Hünerlerini Sergilediler

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

İstanbul'da yaşayan Elazığlı kadınlar, İstanbul Elazığ Kültür Ve Yardımlaşma Derneği'nin açtığı kurslara büyük rağbet gösteriyorlar.

İstanbul Kartal'da faaliyet gösteren İstanbul Elazığ Kültür Ve Yardımlaşma Derneği Kadınlar Kolu, dernek binasında düzenledikleri Kur'an Kursu ve Biçki Dikiş Kursuyla İstanbul'da yaşayan Elazığlı kadınların sosyal hayata katılımlarını sağlıyorlar.

Kartal Halk Eğitim Merkezi desteğiyle dernek binasında organize edilen biçki dikiş kursunun yılsonu etkinliğinde, kadın kursiyerler ve girişimciler tarafından hazırlanan el emeği ürünler ziyaretçilerin beğenisine sunuldu.

Kadın Kollarının düzenlediği bu tür etkinliklerden memnuniyet duyduğunu ifade eden Dernek Başkanı Ömer İçmeli, “Bu tür organizasyonlar kadınların ekonomik ve sosyal hayata katılımını desteklemektedir. Benzer kurslarımız devam edecektir. Bu kurslar sayesinde hemşerilerimiz arasında sosyal bağlar güçlenmiş oluyor.” dedi. Başkan İçmeli, geçtiğimiz yıllarda da çocuklar ve gençler için Halk Oyunları kursu düzenlediklerini belirtti.

50’den fazla kursiyerin Biçki Dikiş Kursuna katıldığını ifade eden Dernek Kadın Kolları Başkanı Filiz Çolak ise, “Hem üretici kadınlarımıza destek sağladık hem de hemşerilerimizi bir araya getirerek sıcak ve samimi bir dayanışma ortamı oluşturduk. Kurs sonunda düzenlediğimiz kermes, el emeğinin ve kadın girişimciliğinin önemini bir kez daha gözler önüne serdi. Talep gelmesi halinde kurslarımız devam edecektir.” dedi.

1992 yılından beri İstanbul’da faaliyet gösteren İstanbul Elazığ Kültür Ve Yardımlaşma Derneği, sosyal kursların yanı sıra birçok kültürel etkinliklere de ev sahipliği yapıyor.

Dernek yönetimi geleneksel olarak pazar günleri dernek binasında çay simit sohbetleri düzenliyor.

Türkiye Şampiyonası Manisa'da yapıldı

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Türkiye Halk Oyunları Federasyonu tarafından düzenlenen Gençler Türkiye Şampiyonası, 22-23-24 Haziran 2026 tarihlerinde Manisa'da gerçekleşti. Organizasyon, gençler düzenlemeli ve düzenlemesiz (karma, kadın ve erkek) kategorilerinde Türkiye'nin farklı illerinden gelen ekipleri bir araya getirdi.

Türkiye Halk Oyunları Finalleri, renkli bir kortej yürüyüşüyle başladı. Hakkı İplikçi Parkı'ndan Cumhuriyet Meydanı'na kadar uzanan güzergahta yöresel kıyafetleriyle yürüyen 32 il ve ilçeden gelen yaklaşık 2 bin dansçı, vatandaşlardan yoğun ilgi gördü.

Türkiye'nin dört bir yanından gelen geleneksel dans toplulukları, Manisa caddelerinde renkli motifler sergileyerek vatandaşlardan yoğun takdir topladı.

Türkiye Halk Oyunları Federasyonu Başkanı Hüseyin Güler, Manisa'da bulunmaktan büyük onur duyduklarını ifade etti. Güler, organizasyon kapsamında 32 il ve ilçelerinden gelen yaklaşık 2 bin genç dansçının organizasyonda sahne alacağını belirtti. Konuşmasının ardından eline davul alarak ekiplerin arasına katılan Güler, davul çalıp sembolik olarak bahşiş toplayarak meydandaki coşkuyu artırdı.

Yarışmalar Muradiye Spor Salonu'nda

Organizasyonun büyük bir rekabete sahne olacak yarışma bölümleri ise, Yunusemre ilçesinde yer alan Muradiye Spor Salonu'nda gerçekleşti. Final müsabakalarında halk oyunları toplulukları, Türkiye şampiyonluğu unvanını elde etmek adına jüri karşısında performanslarını sergiledi.

Manisa'da Elazığ'ı 23 Elazığ Folklor Sanat Spor Kulübü Halk Oyunları Ekibi, temsil etti. Geleneksel Düzenlemesiz (Karma) Dal'da yarışan 23 Elazığ Folklor Sanat Spor Kulübü Halk Oyunları Ekibi dokuzuncu sırada yer aldı.

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

